

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822203951
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3822203951.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, Šumperská 1, deti rodičov: matka E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. F. XXXX/XX, G., a otec H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7P/49/2022 - 411 zo dňa 03.04.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 7P/49/2022 - 411 zo dňa 03.04.2023 Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému (ďalej len „mal.“) A. zo sumy 150 eur na sumu 230 eur a na mal. C. D. zo sumy 100 eur na sumu 180 eur mesačne, s účinnosťou od 01.11.2022, so zročnosťou výživného do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výroky I. a III.). Otcovi uložil povinnosť splácať nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 01.11.2022 do 30.04.2023 vo výške 480 eur na každé dieťa v mesačných splátkach po 30 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou (výroky II. a IV.). Ďalej poznamenal, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 8P/29/2017-131 zo dňa 25.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/20/2018-182 zo dňa 14.06.2018 v časti výživného (výrok V.). Vo vyššej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol (VI.).

Prvostupňový súd poukázal na to, že vyživovacia povinnosť otca voči mal. deťom bola naposledy upravená vyššie označenými rozsudkami, ktoré nadobudli právoplatnosť v mesiaci jún 2018, od kedy došlo k podstatnej zmene pomerov na strane mal. detí. Mal. A., naposledy žiak 1. ročníka základnej školy, v školskom roku 2022/2023 bol aktuálne žiakom 6. ročníka, pričom jeho mesačné náklady sa zvýšili zo sumy 240,83 eur na 791,35 eur (do 31.12.2022 predstavovali 784,69 eur). Mal. C. D. naposledy navštevovala predškolské zariadenie, v školskom roku 2022/2023 bola v 2. ročníku základnej školy a jej mesačné náklady sa zvýšili z celkovej sumy 215,33 eur na 677,96 eur (do 31.12.2022 predstavovali 671,30 eur). Od januára 2023 jej pribudli ďalšie náklady na tanečný krúžok v sume 14 eur mesačne. Súd prvej inštancie konštatoval zmenu pomerov u oboch detí súvisiacich so zvýšením veku, vývojom životných nákladov, ktoré zvýšenie výživného odôvodňujú.

Ďalej poukázal na pomery otca, ktorý naposledy pracoval od 06.12.2016 do 07.11.2017 v COOP Jednota Prievidza, ktorý pracovný pomer skončil ešte počas konania vedeného na prvostupňovom súde pod sp. zn. 8P/29/2017, a to dohodou z jeho podnetu. V nasledujúcom období už prácu

v pracovnoprávnom vzťahu nevykonával. Od 23.10.2018 do 13.06.2019 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie; vyradený bol na vlastnú žiadosť bez preukázania dôležitého dôvodu. Od 30.09.2018 bol uznaný za osobu invalidnú pre psychiatrickú poruchu (epizóda stredne ťažkej depresie) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %. Konštatoval, že otec má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou, je absolventom stavebnej priemyslovky (odbor stavebné a murované konštrukcie), pričom po skončení konania sp. zn. 8P/29/2017 mal skúsenosti s výkonom práce na pozícii murár. V nasledujúcom období si tento druh práce, ale ani iný nezabezpečoval. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa zoznamu voľných pracovných miest v okrese Prievidza v roku 2019 ponúkali uchádzačom o zamestnanie aj pracovné miesta na pozícii murár (alebo murár - obkladač) s brutto mesačnou mzdou minimálne vo výške 520 eur, v roku 2020 vo výške 580 eur, v roku 2021 vo výške 672 eur, v roku 2022 vo výške 646 eur a v roku 2023 vo výške 700 eur.

Uzavrel, že otec má skúsenosti aj s výkonom práce fitness trénera, ktorú vykonával bez uzavretej pracovnej zmluvy alebo dohody o vykonaní práce a bez udeleného živnostenského oprávnenia, pričom jeho mesačné príjmy z tejto činnosti dosahovali sumu len 180 eur mesačne. Mal za to, že z predložených lekárskeho správ ani z jeho tvrdení nevyplýva, že by otec z titulu psychickej poruchy nebol schopný do začiatku roku 2023 vykonávať prácu na pozícii murár, o čom svedčí aj miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %.

Podľa prvostupňového súdu má otec zachovaný určitý pracovný potenciál, avšak vzhľadom na zhoršenie jeho fyzického zdravotného stavu (ateroskleróza končatinových tepien s postihnutím panvy a dolných končatín s ischemickou bolesťou po záťaži) sa práca na pozícii murár stala kontraindikovanou na prelome mesiacov júl/august 2022. Vyčítal mu, že do uvedeného časového obdobia nevyvíjal maximálne úsilie pri hľadaní si zamestnania v pracovnom pomere na pozícii murár, z výkonu ktorej by bol mal pravidelný mesačný príjem, ale uspokojil sa s príjmom do 180 eur mesačne za poskytovanie služieb fitness trénera. Takéto konanie nemohol vyhodnotiť na jeho prospech a na úkor platenia zvýšeného výživného, vzhľadom k tomu aplikoval princíp potenciality príjmov, čomu v roku 2022 zodpovedala mzda 525,65 eur netto. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ by otec bol dôsledne venoval úsilie na zabezpečenie si práce, od mesiacov júl/august by bol s najväčšou pravdepodobnosťou býval uznaný za dočasne práceneschopného (čo by bolo pretrvávalo aj ku dňu 01.11.2022, ako aj ku rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej) a bol by poberal nemocenskú dávku v sume 376,63 eur mesačne v roku 2022 a 361,97 eur v roku 2023. Podotkol, že k uvedeným dávkam je potrebné pripočítať invalidný dôchodok 170,50 eur (r. 2022) a 190,70 eur (r. 2023). Zistil aj jeho celkové mesačné náklady dosahujúce 382,35 eur, porovnávúc, že v čase poslednej úpravy výživného jeho náklady predstavovali 510 eur (vrátane nákladov na užívanie dvojizbového bytu 350 eur).

Podľa názoru súdu prvej inštancie sa tiež otec bez dôležitého dôvodu vzdal vlastníckeho práva k pozemku parc. C-KN č. 703/6 k. ú. I., ktorý uzatvorenou darovacou zmluvou zo dňa 22.02.2018 previedol na svojich rodičov bez toho, aby sa voči nim správal spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy; darcom (rodičom otca) teda nevzniklo právo odvolať darovanie, ktorú otázku posudzoval ako predbežnú. Zistil tiež, že otec darovacou zmluvou zo dňa 12.12.2018 previedol vlastnícke právo k pozemkom evidovaným na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX k. ú. I. (parc. C-KN: č. 641/4, 641/5, 641/9, 641/10, 703/3, 736/5, 736/7 a 736/8) na svoju sestru J. B., ktorý právny úkon otec odôvodnil narušenými vzťahmi s matkou a jej rodičmi. Takúto pohnútku súd prvej inštancie nepovažoval za dôležitý dôvod pre vzdanie sa vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom, ktoré v budúcnosti mohli byť použité na platenie zvýšeného výživného.

Mal za preukázané, že kúpnu zmluvou zo dňa 13.06.2019 otec previedol vlastnícke právo k rodinnému domu č. s. XXX, k. ú. I., ktorý mu pripadol do výlučného vlastníctva na základe dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) - rodičov, na svoju sestru J. B., pričom z dohody uzavretej dva týždne pred týmto prevodom vyplynula hodnota nehnuteľnosti vo výške 110.000 eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak sa otec rozhodol s vecou disponovať, mal navrhnuť kúpnu cenu aspoň v uvedenej výške; z tejto by bol schopný vrátiť sestre sumu 51.100 eur, ktoré mu poskytla za účelom zaplatenia vyrovnávacieho podielu matke, prípadne aj sumu do 2.000 eur zaplatenú exekútorovi titulom trov exekúcie a zameškaného výživného a 3.000 eur advokátovi za právne služby. Konštatoval, že k dispozícii by mu zostala suma 54.100 eur, resp. 53.900 eur. Namiesto toho uzatvoril kúpnu zmluvu na kúpnu cenu uvedenú 1.000 eur (v skutočnosti 55.000 eur) a zmluvu o zriadení vecného bremena, na základe ktorej bolo v jeho prospech zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti, pričom z týchto zmlúv nevyplýva, aká hodnota vecného bremena bola vzatá do úvahy pri určení výšky kúpnej ceny. Súd prvej inštancie podotkol, že otec pritom v nehnuteľnosti nebýva a bytové potreby si uspokojuje v jednom z dvoch rodinných domov svojich rodičov, kde spolu s partnerkou znáša aj náklady spojené s jeho užívaním. Podľa prvostupňového súdu sa uzavretím

darovacej zmluvy o prevode parc. č. 703/6 mal stať rodinný dom č. s. XXX nepredajným, čo nasvedčuje účelovému konaniu. Mal za to, že vyššie uvedeným právny úkonom otca s poukazom na ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z.) nemožno poskytnúť právnu ochranu na úkor platenia zvýšeného výživného na mal. deti.

Súd prvej inštancie zhrnul, že pokiaľ by sa otec nebol vzdal majetkového prospechu alebo príjmu bez preukázania dôležitého dôvodu, bol by schopný uhradiť náklady na svoje odôvodnené potreby a platiť aj výživné (250 eur mesačne na obe deti), pričom na finančnú pomoc sestry ani ďalších blízkych osôb by v roku 2019 nebol odkázaný, čo platí aj pre nasledujúce roky 2020 – 2022. Sumu 54.100 eur, resp. 53.900 eur by vzhľadom na uvedené nemohol spotrebovať. Taktiež, ak by darovacou zmluvou z 12.12.2018 nepreviedol bez dôležitého dôvodu a bezodplatne pozemky, bol by naďalej ich vlastníkom v trhovej hodnote 23.520 eur (parc. č. 641/4), 245 eur (parc. č. 703/3); u zvyšných nehnuteľností by bola cena nižšia (cca 5 eur/m²). Konštatoval, že po úhrade odôvodnených potrieb by v roku 2022 otcovi ostala k dispozícii síce len suma 164,78 eur a v roku 2023 suma 170,32 eur, avšak z vyššie uvedeného majetkového prospechu by bol schopný platiť zvýšené výživné 230 eur a 180 eur mesačne.

Ďalej súd prvej inštancie mal preukázané mesačné náklady matky na úhradu jej odôvodnených potrieb spolu v sume 439,39 eur (do 31.12.2022 v sume 432,73 eur), pričom dosahuje priemerný mesačný zárobok 712,46 eur. Konštatoval, že časť zárobku dosiahnutú za nadčasové hodiny nemožno vylučovať zo základu rozhodného pre plnenie vyživovacej povinnosti rodiča. Zvýšené vypätie v práci však zvyšuje vlastné životné náklady rodiča na regeneráciu pracovných síl, čo v prejednávanej veci na strane matky predstavovali spoločné wellness pobyty a dovolenkové pobyty s maloletými, ktoré náklady jej aj uznal. Prihliadol k tomu, že matka sa osobne a za pomoci svojich rodičov stará o mal. deti. Taktiež nenechal bez povšimnutia, že i matka poskytla svojim rodičom sumu 51.100 eur dôvodiac, že pre ňu a maloletých zabezpečili bývanie. Zistil, že kúpnu zmluvou zo dňa 11.04.2018 rodičia matky nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva byt v G. za kúpnu cenu 30.000 eur, pričom v byte bola realizovaná rekonštrukcia za sumu 35.000 eur; v decembri 2018 bol uvedený byt matke a maloletým prenechaný do užívania s tým, že po dosiahnutí veku plnoletosti sa prevedie na niektorého z maloletých detí vlastnícke právo. Konštatoval, že kúpna zmluva z 11.04.2018 nebola uzatvorená v prospech matky ako tretej osoby. Skutočnosť, že matka si v byte spolu s maloletými uspokojuje osobné a sociálne potreby a v tejto súvislosti platí úhrady spojené s užívaním bytu, nebolo podľa súdu prvej inštancie relevantným právny dôvodom k tomu, aby rodičom takúto sumu poskytla. Túto okolnosť pritom posudzoval ako predbežnú otázku, so záverom, že matka sa bez dôležitého dôvodu vzdala majetkového prospechu, z ktorého by sa aj mohla finančne podieľať na úhrade zvýšených potrieb detí.

Ďalej zistil, že matka je poberateľkou rodinných prídavkov vo výške 30 eur a od 01.01.2023 v sume 60 eur mesačne a rovnako si na ne uplatňuje aj daňový bonus v sume 70 eur, resp. 140 eur mesačne (od 01.01.2023). Následne súd prvej inštancie od nákladov mal. detí odpočítal zvýšené výživné, vyplácané rodinné prídavky a uplatňovaný daňový bonus, konštatujúc, že rozdiel predstavuje u mal. A. sumu 454,69 eur (do 31.12.2022), resp. 361,35 eur (od 01.01.2023) a u mal. C. D. 391,30 eur, resp. 314,46 eur. Konštatoval, že na rozdiel od otca, matke po úhrade nákladov na jej odôvodnené potreby zostávala k dispozícii v roku 2022 suma 250,22 eur a v roku 2023 suma 243,56 eur. V prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietol, nakoľko aj matka sa vzdala bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu (51.100 eur), a nepreukázala, na aké konkrétne odôvodnené potreby maloletých použila sumu 13.500 eur, ktorá jej pripadla do vlastníctva na základe uzatvorenej dohody o vyporiadaní BSM, z čoho bolo možné vyvodiť, že sa nachádza v jej dispozícii. Mal za to, že matka je povinná sa finančne podieľať na úhrade odôvodnených zvýšených potrieb.

Podľa súdu prvej inštancie vykonané dokazovanie nasvedčuje aj tomu, že rodičia odpredali motorové vozidlo zn. BMW 5 patriace do masy BSM.

Mal za preukázané, že maloletí majú vytvorené úspory, na ktoré neprihliadal, pretože sú určené na ich potreby po nadobudnutí veku plnoletosti.

Nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 01.11.2022 do 30.04.2023 predstavujúci 480 eur na každé dieťa povolil otcovi splácať v sume 30 eur mesačne; so splátkami matka súhlasila, ponechajúc ich výšku na úvahu súdu prvej inštancie.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VII.).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec dôvodiac, že mesačné výdavky na maloletých sú premrštené, neprimerané a vyfabulované matkou, do ktorých matka zahrnula aj darčeky k Vianociam. Namietal nepochopiteľné množstvo návštev do ZOO (9 krát za sezónu), ako aj zarátanie výdavkov školskej jedálne, ktoré hradí štát. Zdôraznil dvojnásobné zvýšenie sumy prídavkov

na deti a daňového bonusu. Ďalej poukázal na tvrdenia matky, podľa ktorých pobyty detí cez letné prázdniny v prímorských krajinách aj na Slovensku aj stavebné sporenie pre ne financuje sama za pomoci svojho terajšieho partnera a svojich rodičov, ktorí jej aj pomáhajú so starostlivosťou o ne. Uviedol, že na základe dohody o vyporiadaní BSM bol povinný zaplatiť matke vyrovnávací podiel 51.100 eur, s ktorým vyplatením mu pomohla jeho sestra prostredníctvom hypotekárneho úveru vo výške 40.000 eur a z vlastných zdrojov, pričom zaplatila aj odmenu právnikovi (3.000 eur a 4.500 eur). Z uvedených dôvodov sa následne dohodli, že túto čiastku budú považovať za kúpnu cenu nehnuteľnosti a konečnú kúpnu cenu si stanovili v sume 1.000 eur; táto mu bola aj vyplatená. Predaj domu sestre odôvodnil i tým, že pozemky pod nehnuteľnosťou mu do daru dali jeho rodičia a po skomplikovaní vzťahov medzi ním a matkou a jej rodičmi aj vzhľadom k tomu, že prípojky plynu a vody boli ťahané cez príľahlý pozemok jeho rodičov, sa jeho otec oprávnenne obával nových cudzích vlastníkov sporného rodinného domu. Vzhľadom k tomu ho vyzval na vrátenie daru (parcela C-KN č. 703/6 k. ú. I.), čím sa stal rodinný dom nepredajný inej osobe. Keďže jeho otec im pomáhal pri výstavbe domu zadarmo, pozemok pod nehnuteľnosťou im rodičia darovali, dovolili pripojiť sa na ich prípojky plynu a vody, sám pokladal za správne a morálne po ich žiadosti o vrátenie daru im predmetnú parcelu vrátiť. Opakom by sa podľa jeho názoru porušili dobré mravy voči jeho rodičom.

Pokiaľ súd prvej inštancie riešil aj potencialitu jeho príjmu, po odpočte súm životného minima (234,42 eur mesačne od 01.07.2022 do 30.06.2023), mal by k dispozícii v roku 2022 sumu 312,71 eur a v roku 2023 sumu 318,25 eur, a teda z týchto súm platiť výživné. Súdom prvej inštancie určené výživné predstavujúce 410 eur je pre neho likvidačné aj v prípade, ak by mu na účet boli poukazované nemocenské dávky. Podľa jeho názoru zvýšením výživného je vystavovaný nebezpečenstvu trestného stíhania za prečin zanedbania povinnej výživy. Pripomenul, že od roku 2018 nemá možnosť sa stretávať s deťmi, ktoré ľúbi. Je preto ochotný prispievať im viac za pomoci svojej sestry, avšak žiadal, aby sa prihliadlo na jeho finančnú a zdravotnú situáciu.

3. K podanému odvolaniu sa matka vyjadrila v tom smere, že všetky výdavky dostatočne vyargumentovala a podložila písomnými dokladmi. Poukázala, že od januára 2023 je jej mesačný čistý príjem bez daňového bonusu nižší ako v roku 2022 (630 eur), nemá vyplácané nadčasové hodiny, ale čerpá náhradné voľno, pričom pri OČR/PN poberala len dávky zo Sociálnej poisťovne a rodinné prídavky. Po odpočítaní sumy životného minima na ňu by jej zostala k dispozícii suma cca 300 eur pre dve mal. deti, čo je podstatne menej ako 410 eur. Uviedla, že stravné v školskej jedálni je hradené štátom až od 01.05.2023 a naďalej sa uhrádzajú režijné náklady po 3 eur/dieťa. Tablety v sume 160 eur pre A. a 180 eur pre C. D. neboli nadštandard, ale nutnosť k dištančnému vzdelávaniu počas pandémie. Playstation za 600 eur kúpila deťom k Vianociam a používajú ho spoločne. Ďalšie veci (hoverboard, bicykel) budú používané viaceró rokov.

Oproti tomu postavila otcom absolvované dovolenky v exotických krajinách s jeho partnerkami, ktorých bolo spolu minimálne 11 (naposledy Maldivy 5/2023), z ktorých fotky a videá zdieľa na sociálnych sieťach. Ona s deťmi bola pri mori len trikrát a do termálnych aquaparkov chodí na jednoduchové vstupy. Rovnako aj ona mala náklady na právne zastupovanie, ktoré hradili jej rodičia. Poukázala tiež na nepravdivé tvrdenia otca, podľa ktorých zdravotné problémy psychického charakteru mal odvtedy, ako na neho ona podala trestné oznámenie, čo je v rozpore s lekárskou správou A. K. I.. Namietala, že vycestoval na dovolenku na Maldivy spojenú s náročnou a dlhou cestou a zvládol ju tak po zdravotnej, ako aj finančnej stránke, hoci výživné v apríli a v máji 2023 neuhradil. Podčiarkla, že dieťa má právo mať aspoň takú životnú úroveň, akú majú jeho rodičia, avšak otec uprednostňuje svoje potreby pred nevyhnutnými potrebami detí. Uviedla, že vlastné bývanie potrebovali po tom, čo ich otec a jeho rodičia chladnokrvne vyhnali z domu. Jeden rok bývali v jednom byte s rodičmi, ktorí na byt pre ňu použili svoje celoživotné úspory, pôvodne plánované na nutnú rekonštrukciu ich vlastného bytu. Kvôli tomu sa aj zadlžili. Podľa matky sú tvrdenia otca k vráteniu daru - pozemku parc. č. 703/6 k. ú. I. v rozpore s darovacou zmluvou č. V4262/04 zo dňa 22.11.2004 a geometrickým plánom, podľa ktorých boli darcami pozemku okrem rodičov otca aj ďalšie tri cudzie osoby. Podľa nej sa otec, ako aj jeho otec a sestra robia účelovo nechápaví a v tejto časti považovala rozsudok za jasne zdôvodnený. Taktiež považovala za logické, že otcova sestra mu finančne pomáha, keďže jej predal dom za 1.000 eur a daroval viaceré nehnuteľnosti okolo tohto domu o rozlohe 1.131 m² aj s investíciami. Podľa nej to mali spoločne premyslené - otec sa stal rýchlo nemajetným, chorým, presunul auto sestre, pričom ho naďalej používa, aby nemohol platiť navrhované výživné. Poukázala, že pri výstavbe rodinného domu č. XXX pomáhali zadarmo aj jej rodičia, do výstavby, vybavenia a zariadenia domu a do investícií na pozemkoch použila aj vlastné peniaze. Namietala, že otec jej sľuboval, že prevedie nehnuteľnosti pod domom a okolo domu aj na ňu, čo sa nikdy nestalo. Na zakúpenie stavebného materiálu použila aj

330.000 Sk ako svadobný dar od jej rodičov. Podľa nej, keby otec svoje deti ľúbil, nevyhnal by ich protizákonne a v rozpore s dobrými mravmi v novembri 2017 zo spoločného rodinného domu. Tvrdila, že násilne odpojil prívod plynu, aj prívod vody do domu, čím sa stal dom neobývateľný. Považovala to za pomstu za nahlásenie správania sa otca na políciu, keď ju fyzicky a psychicky týral, opakovane sa jej vyhrážal zabitím, ako aj jej rodičom, vulgárne sa vyjadroval na ich adresu. Týmto konaním podľa nej otec u detí stratil dôveru, priazeň, aj náklonnosť. Podľa jej názoru, keby deti ľúbil, nebol by ich tiež nechal dlhodobo bez výživného; oproti tomu sám si dopriava maximálny luxus.

4. Kolízny opatrovník považoval výšku vyživovacej povinnosti určenú napadnutým rozsudkom za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletých detí.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie vykonal rozsiahle a dôsledné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákonom o rodine týkajúcich sa vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov, pričom dodáva, že otec v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

6. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav považoval za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem, z ktorého - spolu s invalidným dôchodkom a s hodnotou uniknutého majetku, je možné uhrádzať výživné v sume 410 eur na obe deti tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že pokiaľ by bol otec k práci a k plneniu vyživovacej povinnosti pristupoval zodpovedne, bol by býval schopný dosahovať príjem z pracovného pomeru, pričom následne, aj po zhoršení zdravotného stavu, by sa bol stal poberateľom dávok z nemocenského poistenia, ktoré by mu tento príjem nahradili.

7. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého došlo k účelovým právnym úkonom zo strany otca smerujúcim k zníženiu rozsahu jeho majetku. Otec sa bez vážnych dôvodov vzdal majetkového prospechu, a to vlastníctva pozemku, na ktorom ležal spoločný dom rodičov, čím znížil jeho hodnotu, resp. ho učinil nepredajným za štandardných podmienok. Ďalej sa vzdal bezodplatne vlastníctva ďalších pozemkov, prevedúc ho na svoju sestru. Tejto predal aj rodinný dom, ktorý mu pripadol v rámci vyporiadania BSM, a to za sumu nezodpovedajúcu jeho trhovej hodnote. Uvedenými právnymi úkonmi sa otec vzdal majetku, resp. majetkových výnosov, ktoré mohol dosiahnuť, a z ktorých mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť k mal. deťom. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom k uvedenému argumentácia otca, podľa ktorej ho živia príbuzní, neobstojí, pričom odvolací súd dodáva, že jeho pozornosti neunikol nákladný životný štýl, ktorý otec vedie bez toho, aby pracoval, a to vrátane dovolení do exotických krajín.

8. Vzhľadom k vyššie uvedenému právne závery súdu prvej inštancie, ktorý pri posúdení zmeny pomerov vychádzal z potenciality príjmu otca a z rozsahu majetku, ktorého sa vzdal bezodplatne a bez dôležitého dôvodu, resp. za nízku sumu a neprihliadol na otcom preukázané/tvrdené príjmy, považoval odvolací súd za správne. Námietka otca týkajúca sa nemožnosti plniť si vyživovaciu povinnosť v stanovenom rozsahu nebola opodstatnená. Od otca je možné spravodlivo požadovať, aby platil výživné v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho životnej úrovni, najmä ak má zabezpečené bývanie, motorové vozidlo i rekreácie pri mori.

9. Odvolací súd podčiarkuje, že otec by mal vynaložiť maximálne úsilie, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim mal. deťom v primeranom rozsahu, ktorý zodpovedá potrebám detí v pubertálnom veku, najmä ak deťom neposkytuje žiadnu osobnú starostlivosť ani sa s nimi nestretáva. Súd prvej inštancie správne prihliadol na zmenu pomerov, ktorá u maloletých nastala prirodzeným vývojom, prestupom na vyšší stupeň vzdelávania, ako aj na všeobecný nárast cien (infláciu). Odvolací súd taktiež konštatuje, že argumentácia otca týkajúca sa premrštenosti výdavkov mal. detí neobstojí, nakoľko

v tomto smere súd prvej inštancie vykonal dôsledné a rozsiahle dokazovanie a jednotlivé výdavky aj vyčerpávajúcim spôsobom vyčíslil a vyhodnotil.

10. V neposlednom rade nie je nedôvodná ani námietka otca týkajúca sa poskytovania zvýšených rodinných prídavkov a daňového bonusu, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia správne vyčíslil i započítal na potreby mal. detí, a teda pri určení výživného k týmto štátnym sociálnym dávkam prihliadol. Príspevok zo strany štátu na zabezpečenie stravovania detí v školských zariadeniach nie je takou podstatnou okolnosťou, ktorá by mala na výšku výživného otca vplyv.

11. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne posúdil ako účelové aj úkony medzi matkou a jej rodičmi, v dôsledku ktorých vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

12. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil vo všetkých jeho výrokoch, t. j. vrátane určenia nedoplatku na zvýšenom výživnom a povolenia jeho splácania v splátkach, ktoré považuje za primerané vzhľadom na okolnosti prípadu. Správne bolo rozhodnuté aj o náhrade trov konania.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ne nárok, nezistiac dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).